

Leve Moeder, leve de Koningin

Moederkensdag laten passeren zonder eer te brengen aan de moeder der moeders zou heiligschennis zijn. Is mama zijn niet het allermooiste beroep ter wereld? En waarom aanbidden de werkstermeisjes hun mama zo? Onze REPorter rept zich op interview naar één van zijn beste moederkoninginnen, M3, zijnde Mijn Mega Mindy. Niet zomaar een koningin, maar zó een! Een warm, en vooral onthullend gesprek zoals we het nog nooit hoorden.

Rep.: Moederkensdag valt dit jaar op een zondag. Laat jij je ook eens lekker verwennen met een rustdag.

MMM: Ja, dat zou ik wel eens willen, maar weet je: God zei tegen me toen ik geboren werd en gedoopt door vader Dar: *'Wees vruchtbaar en word talrijk als de sterren aan het firmament. Bevolk je huis en onderwerp ze aan je gezag'*. God is een kunstenaar die zich uitgesloofd heeft om onze soort voort te brengen. Nadien heeft Noah ons indertijd ook toegelaten op zijn ark om de zondvloed en watersnood te overleven. En al die tijd hebben mijn voorouders nooit de zondag gekend. Wij doen dus gewoon voort, dag en nacht, 7 dagen op 7, 24u/24, non-stop met te doen wat van mij verwacht wordt. Maar om onze soort in stand te houden hebben we in tegenstelling tot vroeger wel de helpdesk van de meester-imker nodig.

Rep.: Is dat wel combineerbaar zo'n druk werk en zo'n groot gezin?

MMM: Pas op, het bevallen houdt wel enkele maanden op in de winter, hé. Maar eenmaal februari krijg ik 'vlinders in mijn buik' en komt de drang om te persen weer naar boven. De legkoorts binnen stijgt recht evenredig met de temperatuur buiten en de barensweeën gaan na enkele dagen over in een leggewoonte met vanzelfsprekend gemak. Eenmaal de eerste borelingskes uit hun wieg kunnen kruipen begint natuurlijk de opvoeding: ik moet mijn mini-Mindy'kes leren poetsen, leren pap geven aan de allerkleinsten in den dop, leren waken aan de voordeur, hoe ze moeten stuifmeel halen, en drank, hoe ze bij terugkomst moeten parachuteren op de tarmac, enzovoort... niet simpel nee. De jongsten zorgen voor het proper houden van het huishouden, anderen volgen de zuigelingenafdeling op of de crèche. Later moet ik ze leren de zebrawespen te verjagen, die verdomd magere sprietten die hun kas komen vullen op ons kap, ah nee, da niet, hé. En intussen raak ik verslaafd aan het leggen en wordt dat 'poepsimpel'. Want dan nemen de oudsten de opvoeding over zodat ik mij kan concentreren op de eierleg. Conclusie, je moet het allemaal een beetje georganiseerd krijgen, zie je!

Rep.: Je bent pas nog genomineerd met je nieuwste uitgave 'Het steekt niet op een steeksten' onder de schuilnaam Goede(le) Bieken. Kan je ons een tip van de sluier oplichten?

MMM: Er zijn kwatongen die beweren dat ik het gedaan heb met 50 darren. Dat is natuurlijk en letterlijk 'uit de lucht gegrepen'. En er is ook al veel geluld over de bevruchtingsdaad, zodanig dat het tijd werd de waarheid ter zake aan het licht te brengen.

Rep. : En dat is ...??? Kan je ons jouw visie eens geven?

MMM: 't Spreekwoord zegt: 't Leven is aan de rappe. Het komt er dus op aan om die jongens achter mij te lokken die wat van vliegen kunnen, hé. Ik moet mij daarvoor niet insmeren met mascara of liptuiten, evenmin decolleteren of borstvergrotingen doen. Ten tweede: 15, max. 20 is al meer dan genoeg. Je weet immers nooit of de eerste dar niet op zwart zaad zit. Je moet dus de garantieregels invoeren en spelen op zekerheid. Anders is de eerste huwelijksnacht een maat voor niets. Nee, voor 1 of 2 mannekes kom ik niet buiten!!! Als ik als Maagd vertrek, wil ik als Mollige Madam terugkeren! 't Zit ik mijn naam verweven, zie je: 3M.

Rep.: Mag ik jou eens een intieme vraag stellen?

MMM: Intiem? Wij werken altijd in team!

Rep.: Hoe beleef je dan die zg 'bruidsvlucht'?

Spannend. En kort en krachtig telkens. In een moment van opperste zinsverbijstering met opengesperde ogen en kontje, met zaadvragende – wat zeg ik – zaadsmekende ogen. Er zijn taalkundig geen adjectieven genoeg om de staat van verbinding te omschrijven. In een delirium tremens ben je geen mens, wat zeg ik, geen insect meer maar een object van je hormonen en oestrogenen. Alles gebeurt in een fractie van een seconde. Je weet ook dat schone liedjes niet lang duren, eh! En in tegenstelling tot het menselijk ras steken wij alle leven in eenmalige seks, mensen steken voortdurend seks in hun eenmalig leven. Ik ga eenmaal uit en ben 'direct van 't straat'. En ik moet mij dus ook niet optutten, mijn natuurlijk feromoon is mijn parfum en trekt meer darren aan dan me lief is. Ja ik moet ze op den duur van mijn gat schudden of ze zouden me nog verkrachten!

Rep.: Welke standjes worden dan uitgeteerd?

MMM: Ik vlieg bij mijn maagdentrip zo'n 15 – 20 km ver. Onderweg ruiken enkele macho's mij. Ik vlieg naar een plaats waar een soort darrencongres plaatsvindt. Ik ruik dan de testosteron al van verre. Op enkele 10-tallen meters boven de grond vliegen ze boven achter mij aan op een 10 cm. En dan hup, een jump naar beneden recht in mij. Iedere dar heeft zo'n beetje zijn manier, gewoonte mag ik niet zeggen, want je weet, na de zaadlozing is hij 'zijn kluts kwijt' en legt hij er het bijltje bij neer! Darren zijn eigenlijk domme dieren: ze verliezen eerst hun verstand, dan hun steksken, hun zaad en tenslotte ook nog eens hun leven. Van standen gesproken: er is de rolling, de missionarishouding, de onesecond, de zweeps slag, de 8-dans, de doggy-style, de kinker, de speeddate, de rodeo, de javanais, de lotus, de rock 'n roll, de salto mortale... allemaal goed als het maar prijs is. Staat allemaal beschreven in mijn boek 'Het steekt niet op een ste(e)ksten'.

Rep.: Heb je dan geen nood aan voorpoetsmiddelen of andere anticontraceptiva?

MMM: Je bedoelt wellicht de pil of het condoompje. Die rubberen latexjes nee, dat is echt vervelend, niet praktisch en ook niet nodig. Onze meester-imker zorgt er wel voor dat er minder wiegjes opgesteld staan. Dat is onze enige vorm van geboortebeperving. Onze dagelijkse pil dat is het mannelijke zaad van de bloemen, dat geel meel, dat is de pil met pit! En moeder-zijn is voor ons een never-ending-story, een nooit eindigend verhaal. Tot de dood ons scheidt.

Rep.: Bedankt en nog veel succes met je moederschap!

REPorter: Charlie Eylenbosch.